

Henstilling om at tage Sagen under nærmere Overvejelse. — Samtidig vil jeg gerne sige, at naar vi ved alle Lejligheder og ikke mindst ved Finanslovens Behandling have talt om Besparelser, er der her et lille Eksempel paa, at det er grumme vanskeligt at faa saadanne indførte. Der er endog efter Forslagets Fremkomst af Ministeren stillet Forslag til anden Behandling om en Forhøjelse paa 400 Kr., der blev vedtagen af Folketinget, og til tredie Behandling blev der stillet Forslag om en anden Forhøjelse paa ca. 300 Kr., hvilken Folketinget, saa vidt jeg kan se, vedtog enstemmigt. Jeg skal paa mine Meningsfællers og egne Vegne tillade mig at anbefale at vedtage Forslaget, som det foreligger.

Justitsministeren (Zahle): Det ærede Medlems Bemærkninger om at skaffe ensartede Regler for Befordringsgodtgørelse i de forskellige Jurisdiktioner skulle blive tagne op til Overvejelse. Men der er dog dertil at bemærke, at Forholdenes Forskelighed i de forskellige Jurisdiktioner naturligt medføre, at det ikke kan ordnes aldeles ens i en Jurisdiktion paa Øerne og en paa Jyllands Vestkyst. Det maa derfor i ret vidt Omfang overlades til vedkommende Jurisdiktionschef, hvilke Befordringsmidler han skønner at være hensigtsmæssige. — Naar det ærede Medlem i Forbindelse med sine Udtalelser om dette Lovforslag gjorde nogle Bemærkninger om Besparelse, tror jeg dog for en Gangs Skyld at turde hævde, at den danske Stat paa dette Omraade har indrettet sig særdeles sparsommeligt. Det er enhver bekendt, at en meget væsentlig Del af Arbejdet paa Statens Retskontorer gøres saa godt som uden Vederlag af de paagældende Fuldmægtige. Denne Ordning er meget billig for Staten, men det er ogsaa det eneste rosende, man kan sige om den. Det er naturligvis højst uheldigt, at Fuldmægtige paa Retskontorerne ere henviste til at leve af privat Erhverv, som de maa søge mellem Jurisdiktionens Beboere, altsaa de Folk, overfor hvem de maa optræde som Øvrigheds-personer og Dommere. Men paa en for Staten sparsommelig Maade er det ordnet.

Jørgen Berthelsen: Det staar mig ganske klart, at man ikke kan skrive en Regel angaaende Befordringsgodtgørelse, der kan gælde over hele Landet, men jeg mener, at man kunde affatte Regler, der i alt Fald kunde være vejledende for disse Folk, saa at de være fuldstændig klare over, hvad de kunde regne paa i Befordringsgodtgørelse. Som Forholdet er nu, er det jo i høj Grad overladt til et Skøn, og det anser jeg for at være uheldigt. Jeg har ikke med mine Bemærkninger villet sigte hverken den ene eller den anden for noget, der ikke er hæderligt, ærligt eller retskaffent. — Med Hensyn til det af den højterede Minister omtalte billige Arbejde paa Kontorerne ere vistnok alle kendte med, at det ikke er alle Steder, at det er lige tilfredsstillende. Lønningerne stige jo over hele Linien, og Lønningen til Skrivere og Fuldmægtige maa da selvfølgelig ogsaa stige. Vi tale her om Sparsommelighed, og samtidig stille Folk større og større Krav om Løn for deres Arbejde.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Dermed er Dagsordenen udtømt. Tingets næste Møde vil blive afholdt Tirsdag den 5. April Kl. 1 1/2, og Dagsordenen vil da være:

1) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjente embeder.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 59 af 24. April 1896, hvorved Indenrigsministeren bemyndiges til at stadfæste Ændringer i de bestaaende Kreditforeningers Statutter.